

מסורת הש"ס

א) [לקמן ממ. מו. שבעות יא.].
ב) [לקמן סח. א. ג] שם כ. יומא לו. יא.
ג) [לקמן מז. טו. עירובין ג. יומא מד. ט.]
ד) [לקמן ע"ב. מנחות יג. ו.]
ה) יומא מט.
ו) ירושלמי יומא פ"ה ה"א.
ז) ירקא ד. ט. ע"י לקמן מר:
ח) תר"ח ברבר, מ"ש דלא נהירא.
ט) ע"י רש"י ח"ג. ו"ע ע"י בטה"ק.
י) ע"י לקמן נד תר"ה תן כה"ד:

הגהות הב"ח

א) גבי פטוה הא לא מימי:
ב) שם וימלא אחרימי אימא כתיב:
ג) שם אמר רבי יוסף במ"ז מנאל מודה הוא לפסול וכו' שלא לשמו:
ד) שם אישכחן ל"ל אוחי ו נמחק:
ה) שם א"י משאל לשמו וכו' לשמו כמאי:
ו) רש"י ד"ה הכי לא וכו' חטאות הפנימיות ולא דלשקול:

גליון הש"ס

[גמרא ואב"ע"י הקושא חזא. ע"י לקמן דף ג. ע"ג:]
רש"י ד"ה שא"י לבשה רדא רדא רדא רדא ע"י לקמן ג. ע"א מוס' ד"ה שכן רת"ס ד"ה וכו' וכו' א' בוריקה לחוד. הינו דבש"כ פוסל בורק לשם אחרימי אבל בפניו לאו פוסל א"ל ממשכס ע"מ לאטול או להקטיר למחל אבל לא בורק שבגל מנה. אבל קשה דמה מילא שגלא שגלא ימיה א"ל שגלא נקמן ג"כ הכי הוא דפוסל בורק לשם עולה וא"כ פריקני מה להקן שפוסלס בוריקה לחודה. אד"ו מנאל שעמד מ"ל ג"כ ומיזלו אוי מונן ע"ג:
ד"ה תה"ח וכו' היכי משבחת ירו. בפבורים א"כ ירדו א"ל ע"י לקמן פ"ו ע"ג מוס' ד"ה כגס ומנחה מ"ו ע"ג מוס' ד"ה כגס:

מוסף רש"י

שלישי. אם האכל יאכל כגשר וכן השלמים ביום השלישי, ומוקין ליה מהל לקמן ממשכס שבטי עבודה לאיס מנחה ביום השלישי הכבוד מרבי:
ה' הו' חו' לומר. דשלישי חו' לומר אכלת שלמים הוא: פיגול. דכתיב כסופים דקרא פגול היה קרא ימירא הוא לרבות חו' לומר חו' ומשכבא דלמחשבה חו' לומר חו' מלקומו מוקין לה אם למחשבה שג"ר פסולת חו' לשפוך דמו על הרצפה או ע"מ לערבו דגם הפסולין, דמיני לחון לומר קמריב כה"ל קרא חו' למחלה דמי לחון לומר [התכן]

ב) בין האורים ולמנחה צפון. שהוא מערבו של מזבח ויבגד שחוק חלק פסול על מזבח, אבל מרחה של מנחה לא שער הקטיר שג נכנסן לגובה אל המזבח אפי' חלק צפוני דקראת קדושתה דהוא מקום דריסת יסודא והימים, י"א מזה מקום דריסת יסודא מן השער ולפנים וי"א אמה (עד [עד] מן המנחה) מקום דריסת הכהנים [קדושת חו' ע"י עובד האולם חזא א"ה. וכל עובדי האמורות יסביל א' היה שער זה]
ג) אולם שפניו ממזבחי ומקרי אהל מועד (שפי' שרובין א"ל לאמורה). הממנהג לרבים היה שחזו למהל על השערה (סוטה ט.) וירוקו הכהנים מידם:
ד) מיהם של שמיטים שהם זריס שחזו וקבלו הדם מיד הכהן המקבל והולכו אל הזרק (ויומא ה:).

שינויי נוסחאות

א) י"א אין הייבין עליו משום (בי"ב ד"א. ו) וי"ה להלן כמקון ונדקף ממ א'. ומה אילנה כר"י ב' כתיב מניח להלן דמודה ע"י לפסול זרק חיוב כרת אין בו:
ב) י"ל דלא (ש"ס.)
ג) וי"ה כדש"י ע"פ ס"א, להלן אוחי יג:
ד) מינת קמ"ל לימא כמתי"ו וכו' א', וכן ממקה הגריעב"ן. אבל בד"ו ב' ו' א' ימא, וכן בפרי"ד (שם קמ"ל דלהב'), וי"ה כגי"ל אלא שסמ' ליתא להמשך להכי וכו' עד הפסקא:
ד) שאי אפשר לבטלה כל"ל (ש"ס.) וכוה ברוח"י ופרי"ד:
ה) סבר ר' שמעון (בי"ב.) כדכ"ר ב' לימא סבר לה תוך. וי"ה כדש"י:
ו) י"א אלא [במקום אפילו] (בי"ב ד"ו.) ובשמכ"י מניח כלפניו:
ח) מינת אלא בכדי הורשתה ידו לימא כמתי"ו וכו'. ולפניו ע"פ כה"י:
ט) י"ל כתי' בה (כתה"י. וכתיב"ו ש"ם:)
י) י"א אלא כתב וכו' עיקר (יעב"י.)
יא) מינת את נמחק. (יעב"י. וי"ה כמתי"ו ובמקרא:)
יב) מינת את הדם נמחק (ש"ם וכוה במקרא:)
יג) י"א מנבלת פשיטא דלא (בי"ב.)
יד) י"א מנבלת הס"ד (שםכ"י:)
טו) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
טז) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
יז) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
יח) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
יט) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
כ) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
כ"א) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
כ"ב) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
כ"ג) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
כ"ד) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
כ"ה) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
כ"ו) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
כ"ז) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
כ"ח) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
כ"ט) ל' לטבילת אצבע כל"ל (ש"ס:)
ל) י"א דלא חזי פיגול אלא בוריקה חזרה וי"ל כ"י ב"ל (שםכ"י.)
נ) ויבאלת משה הגיה ולא בוריקה לחודי:
ז) י"א דלא ערף מאור (בי"ב.)
ז') י"ל להגיה וצ"ע דלקמן (פד.)
ח) תגן כשם שאם עליו לא ירדו וכו':
ד)ן קטוע הנוקף נוקף ע"פ כה"י. וי"א וי"מ דמו ר' זו ע"י"ש. כה"י כגד דכ"י חסדק כ"אן החיורין וי"ל וי"ל ח"י"ל כגון שיש הפסק בין הבדמה לרצפת העיריה וע"י"ל דמורה (ובללקמן פד א' כמורה זמ"א, או שיש להגיה ע"י"ל ר"ל דשמא חז' דמורה מקדשת כמנחה היינו כשרים להקטיר עליה אבל פסולים לא וע"י"ל דמורה כ"י (ובללקמן פד א' כגס מנין.) וע"י כ"ק"י זמ"א (גליון:)

כל קרבן שאינו על מזבח החיצון כשלמים.
שלמדנו מהם פיגול לכל הזבחים אין בו משום פיגול לקמן בפירק בית שמאי (דף מ.א.):
בטטאות החיצונות.
אינה מפגלת י' ללא כתיב זהו ועבל אלא ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו י' והיה לקיחה קבלה היא ומינה ילפינן

קבלה לקמן בזבחימו מקומן (דף מ.ת.):

ואינעריכא מהו דסימא הואיל וכתיב ולקח.
דמשמע הוא בעצמו יקח:

ואי אסי קוף ורמי להו אידיה.
על אצבעו צעי מיהדר ומשקל אלמלא ולקח נמי לאאצבעו קאי שיעצובל אצבעו

אימא כמאן דכתיב וטבל דמי:
להכי לא כתביה ד' ענינה.
זהדיח אלא

כתב קבלה י' ומדסממיה לאאצבעו י' ונתן הוא דיליף י' לטבול אצבעו שזכ"ך

ליקח בעצמו ולטבול י' דמשמע הכי ללא

מהל פגולת אצבע עבודה י' חסובה

כהן לפגול מללא אחשבה קרא להרציה

בפירוק:
ב) ומשמע הכי שרציה היא

לטבול כחטאות כ"א ו) החיצונה ולא

דלישקל קוף ולירמייה לדם על האצבע

דבעינן לקיחת אצבע מעליותא דולקח

נמי לאאצבע קאי:
שאי אפשר לצטנה.

דלאו אורח ארעא לשחוט זהיכל ועל

כרחו הוא שחוטו צעורה ומוליקה

זהיכל לקרנות מנחה חסובה ולהזאת

פרוכת: כל שאינו.
כל קרבן שאין

מתן דמו על מזבח החיצון לאפוקי

חטאות הפנימיות וקס"ד דה"ה לפסול

שגלא לשמו:
מודה הוא כ"א לפסול.

נחי דלין כהן פיגול להתחייב כרת על

אכילתו אבל מודה הוא דמחשבה חוץ

לזמנו פוסלתו מק"ו. והכי נמי היה מלי

לזמנו ליה אגן מחשבה גלא לשמו

קיימינא דפסלה זהו אלא דבעי רבי

יוסי בר' חנינא לאשמועינן דמחשבת

חוץ לזמנו פסלה זהו לר"ש:
חוץ לזמנו

הפוסל בשלמים כו'. ומינה כרת לא

פקח לן בו מינה דהא ק"ו מנה שלא

לשמו אחי ודיו להבא מן הדין להיות

כדדון:
חוץ למקומו מנא לן. דהא חוץ

למקומו נמי בשלמים ע"י ומיניהו

גמרינן לכל הזבחים וכו' שמעון ללא

גמר מינייהו אלא חיצונות כמותן מנ"ל

דפסלה בפנימיות:
אי מחוץ לזמנו.

כמה מנינו:
אי משאל לשמו. ובק"ו

דלעיל:
שכן נוהג כצמה. [בקרבתן

כמה יחיד בשעת היתר הצמות שהרי

שני קדש הוא תאמר בחוץ למקומו ללא

אמה מולא פסולו כפסול וחסותא והכי

צמיה לא קרבי דתגן לקמן (דף קה.) כל הנידר

ואינעריכא אימא. חוץ למקומו מחוץ לזמנו

אחרינא כ"א דלמרינן אם האכל יאכל ביום

השלישי זה מחשבת חוץ לזמנו לא יחשב

לו פיגול יהיה קרא ימירא הוא לאחיי חוץ

למקומו וכיון דאיתקוש גמרינן מהדדי

ואין משיצין על היקש:
אמר רבא אס"ל ר'

שמעון סבר לה כצריה דאמר. לקמן כפ' שני

(דף כ.) :
צין האולם למוצה לפון.

חלק כפויי שבעורה שבין האולם ולמוצה

אע"ג ללא קרינתו ציה על ירך המנצה

דפה כמנערבו של מנחה הוא היו כפון

לענין שחיטת קדשי קדשים:
אין מחשבה

מועלה בטטאות י' הפנימיות. אפילו

לפסול:
אלא מפחה האולם ולפנים. שחם

חישב בהולכת הדם ממקום שחיטתו

עד האולם אינה מחשבה שהרי אפשר

לצטל הולכה זו לשחוט אלא פחה האולם

אבל אי סבר כרבי יוסי דפליג אדרבי אלעזר

בר' שמעון ואומר אין כפון אלא כנגד

המנצה מקרי המנצה כ"א כפוי עד כותל

העזרה כפוייה היא לה עבודה שרי יכול

לצטלה דהא חטאת טעונה כפון לשחיטתה

דכתיב כמקום אשר תשטח העולה וגו'
[ויקרא ו.]

ולפון עבודה כתיב [שם א:]
ואס"ל ר'

שמעון סבר לה כ"י יהודה דאמר לקמן כפ'

קדשי קדשים (אין מחשבה מועלה

בטטאות י' הפנימיות. אפילו לפסול:
אלא

מפחה האולם ולפנים. שחם חישב בהולכת

הדם ממקום שחיטתו עד האולם אבל אי

סבר כרבי יוסי דפליג אדרבי אלעזר בר' שמעון

ואומר אין כפון אלא כנגד המנצה מקרי

המנצה כפוייה היא לה עבודה שרי יכול

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

יד.

מזודה היה לפסול בקר' וחומר. מכאן מתר"ס היה דפ' הנוקין

(גיטין דף נד. זש) דקאמר ר' יוסי כהן גדול

ציום הכפורים יוכיח דכי אמר פיגול מהימן וכו' יוסי

צצירא ליה כר"ש כפ' הקומץ וזוטא (מנחות

דף טד.) דלין פיגול אלא כדכר הנעשה על

מנחה החיצון ולמאי דאמר הכא דמורה

הוא לפסול ניחא דפיגול לאו דוקא ועוד

יש לפרש היינו שלא לשמה ולא

ניירא י:
ומה שא"י לשמן בו'. תימה

מה לשלל לשמן שכן נוהג צד' עבודות

תאמר בחוץ למנזו שאינו נוהג אלא

בזריקה ויכי האי גוונא פריך לעיל

(דף ד.) (מה לחוץ לזמנו שכן כרת)

כ"א יש לומר דלי הוה פריך הכי הוה

עציד ק"ו משגוי בעלים דהו י' כפיגול

בזריקה ומינה קשה מה לשגוי בעלים

שכן פוסל בזביחה כפסח מקדש. טעמא

דרבי יהודה לקמן יכול לבטלה

והאמר ר' רבי שמעון כל שאינו על מזבח

החיצון כשלמים אין חיביבן עליו משום

פיגול א"ר ו) יוסי ברבי חנינא מודה היה

לפסול מקל' וחומר ומה שלא לשמן שהוכשרו

בשלמים פסול בחטאת חוץ לזמנו שפוסל

בשלמים אינו דין שיפסול בחטאות (ע"י

ואשכחן חוץ לזמנו חוץ למקומו מנ"ל אי מחוץ

לזמנו מה לחוץ לזמנו שכן כרת אי משאל

י' לשמה שכן נוהג בבמה (חייוב) שלא לשמן

במאי נוהג בפסח וחטאת פסח וחטאת

בבמה לא קרבו * ואיבעית אימא הקישא

הוא י' שלישי זה חוץ לזמנו פיגול [זה] חוץ

למקומו אמר רבא אם תימצי לומר ר' שמעון

סבר לה ככריה דאמר י' בין האולם ולמזבח

צפון אין מחשבה מועלת בהולכת חטאות

הפנימיות אלא מפתח אולם ולפנים ואם

תמצי לומר סבר לה כרבי יהודה דאמר תוך

עזרה מקדש אין מחשבה מועלת אין סבר ר' מועלת

בהולכת סילוק בויכין אלא מפתח היכל ולחוץ

ואם תמצי לומר י' תוך הפתח כלפנים אין

מחשבה מועלת אפילו י' פסיעה אחת אלא

ר' בכדי הושטת ידו ואם תמצי לומר סבר י' ה' הולכה

שלא ברגל לא שמה הולכה אין מחשבה

מועלת כלל:
א"ל אביי י' לאמוריה דרב חסדא

בעי מיניה מרב חסדא י' וישחמו את י' הפסח

ויזרקו הכהנים את הדם י' מידם והלויים

מפשיטום מתיב רב שישת י' א"ז ר' יואנן

כרבי יוסף דהא שחטו כלל פחה האולם

אבל אי סבר כרבי יוסי דפליג אדרבי אלעזר

בר' שמעון ואומר אין כפון אלא כנגד

המנצה מקרי המנצה כ"א כפוי עד כותל

העזרה כפוייה היא לה עבודה שרי יכול

לצטלה דהא חטאת טעונה כפון לשחיטתה

דכתיב כמקום אשר תשטח העולה וגו'
[ויקרא ו.]

ולפון עבודה כתיב [שם א:]
ואס"ל ר'

שמעון סבר לה כ"י יהודה דאמר לקמן כפ'

קדשי קדשים (אין מחשבה מועלה בטטאות

י' הפנימיות. אפילו לפסול:
אלא מפחה

האולם ולפנים. שחם חישב בהולכת הדם

ממקום שחיטתו עד האולם אבל אי סבר

כרבי יוסי דפליג אדרבי אלעזר בר' שמעון

ואומר אין כפון אלא כנגד המנצה מקרי

המנצה כפוייה היא לה עבודה שרי יכול

לצטלה דהא חטאת טעונה כפון לשחיטתה

דכתיב כמקום אשר תשטח העולה וגו'
[ויקרא ו.]

ולפון עבודה כתיב [שם א:]
ואס"ל ר'

שמעון סבר לה כ"י יהודה דאמר לקמן כפ'

קדשי קדשים (אין מחשבה מועלה בטטאות

י' הפנימיות. אפילו לפסול:
אלא מפחה

האולם ולפנים. שחם חישב בהולכת הדם

ממקום שחיטתו עד האולם אבל אי סבר

כרבי יוסי דפליג אדרבי אלעזר בר' שמעון

ואומר אין כפון אלא כנגד המנצה מקרי

המנצה כפוייה היא לה עבודה שרי יכול

לצטלה דהא חטאת טעונה כפון לשחיטתה

דכתיב כמקום אשר תשטח העולה וגו'
[ויקרא ו.]

ולפון עבודה כתיב [שם א:]
ואס"ל ר'

שמעון סבר לה כ"י יהודה דאמר לקמן כפ'

קדשי קדשים (אין מחשבה מועלה בטטאות

י' הפנימיות. אפילו לפסול:
אלא מפחה

האולם ולפנים. שחם חישב בהולכת הדם

עין משפט ונר מצוה

עו א מ"י פ"ט מהל' ביאת

מקדש הלכה א ז והלכה טו וי"א

הלכה כו סמג לאלוין ט:
עו ב מ"י פ"ט מהל' ביאת

מקדש הלכה טו וי"ב הלכה ז סמג

לאלוין ז סמג לאלוין טג:

תורה אור השלם

1. וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאתַי בַּצִּיָּבֵעַ וְהָגַח עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ וְהֵעִלָּה וְאֵת כָּל דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ:
ויקרא ד. לד
2. וַיִּשְׁחָטוּ הַפֶּסַח וְיִזְרְקוּ הַזִּבְחִיִּים מִקְּדָם וְהִלְיָיִם מִפְּשִׁיטוֹתָם:
דברים לה. יא

ליקוטים

קדושת היכל ואולם חזא דהא. לא לענין קדושה הוא אומר כן, וקדושת השנה שלימה כמבטת כלים (פ"א מ"ג